

בעזרת השם יתברך

ספר
אֲשֶׁר הָיָה אֶל יוֹאֵל

דברות קודש שזכינו לשמוע מפי
ראש הישיבה שליט"א בשבת
קודש פרשת כי תבא שנת
תשפ"א

יוצא לאור על ידי
"קרן הדפסה היכל הקודש"

לקבלת הספרים והקונטרסים:

היכל הקודש צפת
Heichal Hakodesh Tzfas
קרית מאור חיים
058-321-0705

היכל הקודש
ירושלים
Heichal Hakodesh
Jerusalem
רח' ר' נחמן מברסלב 15
052-764-4664

היכל הקודש ביתר עילית
Heichal Hakodesh
Beitar Illit
רחוב החווה מלובלין 58
052-767-4285

היכל הקודש בני ברק
Heichal Hakodesh
Bnei Brak
רחוב יהודה הלוי 4
052-760-5715

היכל הקודש יבנאל
Heichal Hakodesh
Yavne'el
רחוב דרך ההר
052-716-3184

היכל הקודש בית שמש
Heichal Hakodesh
Beit Shemesh
רחוב ריב"ל 6
050-419-9751

www.BreslevCenter.com

ברסלב סנטר

לשמועת השיעורים באידיש, בלשון הקודש ובאנגלית
מהראש ישיבה שליט"א התקשרו:

קואל פון חיווק
לנשים
079-704-0069

קול
ברסלב
079-704-0066

חיווק יומי

לקבלת החיווק היומי

rabbirothhebrew@gmail.com

RABBIROTH.ORG

לתרומות עבור הוצאות הדפסת הגליונות
נדרים פלוס על שם היכל הקודש
ירושלים/בני ברק/צפת/בית שמש

שבת קודש פרשת כי תבוא, שנת תשפ"א לפרט קטן, בבוקר לפני התפילה המשיך ראש הישיבה שליט"א את השיעור בספר הקדוש 'פעולת הצדיק'. סימנים תמיד, תתטו, תתטז.

כותב מוהרא"ש זכרונו לברכה:

סימן תתיד

ח"י בשבט, שבת פרשת יתרו: על שבת זו בא אל רבנו ז"ל המגיד מטירה ויוצא. ואז שאל את רבנו ז"ל קשיה, שקשה לו זה ימים ושנים, וכבר שאל להרבה צדיקים, ואף אחד, לא היה לו מה להשיב על קשיתו שהקשה. והוא באשר שהאבות ושאר הצדיקים הקדמונים בודאי חפרו ספרים הרבה, והיכן הם אלו הספרים?

האמונה בעולם

אמר ראש הישיבה שליט"א: בוודאי גם אברהם אבינו כתב הרבה קונטרסים כמו הקונטרסים של 'עצתו אמונה', בכדי להחדיר את האמונה הקדושה בעולם.

וכששמע זאת רבנו ז"ל, נתלהב מאד מאד, ופניו בערו כלפידים, והתדבק עצמו במקום שהתדבק, וכל הנצבים עליו אז נבהלו מאד מאד. והתחיל רבנו ז"ל לומר בזה הלשון: "יש צדיקים גנוזים, והם יודעים פנים בתורה. אף הם צריכים להעלים תורתם, וכמו שמספרין מעשה מהבעל-שם טוב עם הדרשן: הבעל-שם טוב הקדוש נסע פעם אחת לעיר בראד ונתאכסן אצל גביר אחד, והיו מסבין שם על השלחן אנשים רבים מכבדים לכבודו פנהוג. והיה יושב שם למטה אצל השלחן בעל דרשן אחד, שזו הייתה פרוסתו, שהיה נוסע ממקום למקום ואומר דרשות. והיה אוכל הרבה, והסתכלו עליו, שאוכל הרבה מאד. והתחילו לתן לו ולהושיט לו אכילה הרבה בשביל ליצנות. והבעל דרשן עשה את שלו שכל מה שנתנו לפניו, אכל. ואכל הרבה מאד כל מה שהושיטו לו; פגון דגים, שהיו אוכלים שני אנשים חתיכה אחת, והבעל דרשן בעצמו אכל שתי חתיכות דגים, וכן רטב, שהיה אוכל בעצמו קערה מלאה, וכן בשאר המאכלים והם הושיטו לו בכל פעם בשביל ליצנות, מחמת שראו, שאוכל הרבה מאד. אחר-כך התחילו להפצירו, שיאמר לפניהם תורה. וכוננתם הייתה

גם־כֵּן בְּשָׂבִיל לִיצְנוּת, שְׁיֵאמַר תּוֹרָה עַל הַשְּׁלֶחֶן, שֶׁהַבְּעַל־שֵׁם־טוֹב מִסֹּבַב שֵׁם בְּרֵאשׁוּ. וְהוּא נִהַג בְּתַמִּימוֹתוֹ וְהִתְחִיל לֹאמַר לְפָנֵיהֶם תּוֹרָה, וְהִתְחִילוּ לְשַׁחַק מִמֶּנּוּ בְּתוֹךְ פִּיסַת יְדֵיהֶם, וְהָיָה בְּעֵינֵיהֶם כְּחוּכָא וּטְלוּלָא. וְהִבִּין הַבְּעַל דְּרִשְׁן, שֶׁהֵם מִתְלוֹצְצִים מִמֶּנּוּ, בְּשָׂבִיל שְׂאוּכַל הַרְבֵּה. עֲנָה הַדְּרִשְׁן וְאָמַר: "וְכִי אִם אֵין יְכוּלִים לֹאמַר תּוֹרָה, אֲסוּר לְאַכֹּל חֲתִיכַת דָּג?" אַחֲר־כֵּן הִסְתַּפַּל הַבְּעַל־שֵׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ וְרָאָה אֶת פֶּל הָעֲנִיָּן וְהַקְּפִיד וְכַעַס עֲלֵיהֶם וְשָׁמַע תּוֹרָתוֹ שֶׁל הַבְּעַל דְּרִשְׁן. וְאָמַר הַבְּעַל־שֵׁם־טוֹב הַקְּדוּשׁ, שְׁזָה הַבְּעַל דְּרִשְׁן אוֹמַר תּוֹרָה מִפִּי אֲלֵיהּ ז"ל". [וְסִיּוּם רַבְּנֵי ז"ל אֶת הַסְּפּוּר בְּחִיוּךְ, שְׁזָה נִרְאָה לוֹ מְאֹד מַה שְׂאָמַר הַבְּעַל דְּרִשְׁן, וְכִי אִם אֵינִם יְכוּלִים לֹאמַר תּוֹרָה, אֲסוּר לְאַכֹּל חֲתִיכַת דָּג]. וְהַמְשִׁיף רַבְּנֵי ז"ל וְאָמַר: "אֲצִלוּ יֵשׁ לְפַעֲמִים, שְׂיִוְדַע תּוֹרָה, שְׂיֵשׁ לָהּ פָּנִים וְכוּ'". וְאָמַר אַז כָּל הַתּוֹרָה [בְּלִקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן לכו]. וְשֵׁם מְבֹאֵר תְּרוּץ וּבִאוּר הֵיטֵב עַל קִשְׁיַת הַמַּגִּיד מְטִירְהוּוֹיָצָא בְּאֵר הֵיטֵב וְכֵן מְרַמֵּז בְּהַתּוֹרָה לְמָה דִּיִּיקָא הַמַּגִּיד, הִיְתָה קִשְׁיָה לוֹ קִשְׁיָא זֶה וְכוּ' (פִּי רַבְּנֵי ז"ל הַתְּכַוֵּן בְּתוֹרָה זֶה גַם לְהַנְהִיגַת הַמַּגִּיד מְטִירְהוּוֹיָצָא, אֵיךְ שְׁמַתְנַהֵג בְּבֵיתוֹ וְכוּ', מַה שְׂדַבֵּר זֶה נַעֲלָם מֵעֵין כָּל חַי וְגִלּוּי רַק לְפָנֵי הַיּוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת, הֵינּוּ מַה שְׂכַתּוּב שָׁם, שְׂיֵשׁ יְחוּדָא תַּתְּאָה, שְׂבִזָּה הָעוֹלָם, שֶׁהוּא כְּפִשְׁרוֹת גְּדוּלָּה בְּקִדְשָׁה וּבְטַהְרָה כָּל־כַּף, עַד שְׂבִבוּ תְלוּי יְחוּדָא עֲלָאָה וְכוּ' - זֶה סוֹבֵב עַל הַמַּגִּיד מְטִירְהוּוֹיָצָא בְּעַצְמוֹ, שְׂרַבְּנֵי ז"ל רָמַז לוֹ הַתְּנַהֲגוֹתוֹ בְּבֵיתוֹ וְכוּ'. וְיֵשׁ בָּזָה עוֹד סְפּוּר אַרְף, אַף מַחֲמַת כְּבוֹד ה' הַסְּתַר דְּבַר, אִי־אֶפְשָׁר לְהַעֲתִיקוֹ עַל־פְּנֵי הַכְּתָב).

הָגָה (אוֹת ר): פִּי בְּאֵמַת אַכִּילַת הַצְּדִיק הִיא גַם כֵּן תּוֹרָה. וּבְכָל לְעִיסָה וּלְעִיסָה הוּא מֵיַחַד יְחוּדִים קְדוּשִׁים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים וְנִכְלָל לְגַמְרֵי בּוֹ יְתַבְּרָךְ. וּמֵאַחַר שְׂכַמוֹ שְׂתוֹרָתוֹ גְּנוּזָה, וְאֵין לְשׁוּם בְּרִיָּה הַשְּׂגָה בָּהּ - כְּמוֹ כֵּן בְּאַכִּילָתוֹ שְׂאוּכַל כְּפִשְׁטוֹת בְּדַבְּקוֹת וּבִיְחוּדִים כְּאֵלוֹ אֲשֶׁר אֵין לְשַׁעַר, עַל אַחַת כְּפָה וְכְפָה שְׂאֵין לְשׁוּם בְּרִיָּה הַשְּׂגָה בָּזָה. פִּי גַם אַכִּילָתוֹ הִיְתָה כְּלוּלָה מִתּוֹרָה, וְרַק הַבְּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ הִרְגִישׁ זֹאת.

הוא מתחיל להרגיש בבית...

כאן רואים מה זה צדיק, איך שאין שום השגה בו, זה נראה כאילו הצדיק כמו כולם, הוא אוכל כמו כולם ומתנהג כמו כולם, אבל באמת זה מקשה אחת של 'דביקות' והוא באמת מייחד ייחודים שאין לנו שום השגה בהם.

כשאדם זוכה להתקרב לרבינו, ועובר תקופת מה והוא מתחיל ללמוד ולהתפלל, יכול לקרות שהאדם יתחיל להרגיש ב'בית'... הוא חושב שיש לו כבר השגה בצדיק, לכן צריך לדעת שאין לנו שום השגה ברבינו, הצדיק הוא גבוה מהכל, את זה צריך לחזור תמיד ללא הרף בכדי שנזכור שאנחנו לא יכולים להשיג כלום בצדיק.

סימן תתטו

אחר־כך נסע המגיד מטירהאויצא לביתו. ובדרך עמד בבית חתנו רבי יצחק, (שגם־פן זכה להתקרב אל רבנו ז"ל, פנ"ל בסימן ש"ס). ושאל אותו חתנו על שלום חמותו ובניו. והשיב לו חותנו, המגיד מטירהאויצא: "עד שאתה שואלני על שלומם, שאל אותי, מהיכן אני בא? פי אני בא מברסלב מרבנו ז"ל, שהייתי אצלו על שבת־קודש. ושאלתי אותו שאלה, שכבר שאלתי לכמה צדיקים, ולא השיבו לי תשובה נכונה. והוא השיב לי תשובה נפלאה ואמר לי תורה כזו, אשר בשעת אמירת תורתו ראיתי והרגשתי, איך ניצוצי אור יוצאים מפיו הקדוש. ונדמה היה לי, שאש כזו רוחנית, אלקות כזו אי־אפשר להעלות על הכתב. ומה נפלא בעיני, פי למחר בא האברך רבי נתן והביא את התורה הזו כתובה על הנר ובדיו".

חידוש נפלא

רבי נתן היה חידוש נפלא שהוא יכל לקחת את הדיבורים הקדושים של רבינו שהן היו להבות אש, ולכתוב אותם בדרך שבה גם אנחנו נוכל להבין זאת.

סימן תתטז

קדם פורים: ספר רבנו ז"ל המעשה מהחכם והתם [ספורי מעשיות מעשה ט']. והוא ספור נורא ונפלא עד מאד, איך שעל־ידי חכמות נופלים לבאר שחת וחיים כל ימי חייו במרירות עצומה, ואיך שעל־ידי מדת התמימות יכולים להתעלות בתכלית העליה ולחיות כל החיים בחיים נעימים וערכים עד מאד.

חיים מתוקים וערבים

הסיפור הוא שבחיידר (תלמוד תורה) אחד למדו שני חברים, אחד היה

חכם ואחד היה תם, החכם חשב על כל דבר בהתפלספות, והתם התנהג בתמימות ובפשיטות. אם מתנהגים כמו התם בתמימות ובפשיטות, או אז זוכים לחיים מאושרים, כי אי אפשר לעבוד את השם יתברך רק עם תמימות.

השם יתברך קורא לך

כמו בסיפור עם התם שהגיעו להגיד לו שהמלך קורא לו, הוא רץ ישר למלך, לעומת זאת החכם כשהגיעו להגיד לו שהמלך קורא לו הוא התחיל להתפלסף: 'איך יתכן שהמלך הגדול שלח לקרוא לאדם נחות כמוני?' זה משול לאדם מול הקדוש ברוך הוא, אם האדם מתנהג בתמימות, אזי כשהוא שומע שהשם יתברך קורא לו, הוא מיד מקבל את ההזמנה, הוא לוקח תהילים ואומר 'פרק תהילים', והוא מתחיל להתבודד עם השם יתברך, אבל אם הוא מתחיל עם החכמות שלו, אז הוא ימנע מלעשות משהו, הוא יחשוב בהתפלספות: 'איך יתכן והמלך הגדול ברוך הוא שלח לקרוא לאדם נחות כמוני?'

התחכמויות מורידות לשאול תחתית

על ידי מידת ה'תמימות' אפשר להגיע לדברים הכי יפים, לחיות חיים מתוקים וערבים בעולם הזה, לעומת זאת אם מתחכמים לא מגיעים לשום דבר. רבינו אמר לר' ראובן יוסל, בנו של ר' ישראל שוחט, כשהוא ניהל דין תורה והרבי ראה איך שהוא מחפש כל מיני 'חכמות': "אלו הן ה'חכמות' של אביך, החכמות של אביו מורידות אותו לשאול תחתית", כידוע הוא היה מסתובב בכל העיירות ורץ לכל הרבנים עם חומרות על גבי חומרות, הרבי מאוד התלוצץ על החומרות שלו (פעולת הצדיק סימן תרע, בהגה).

תלוי איך שנוסעים

אנחנו מאוד שמחים שאנחנו מתכוונים כבר לנסוע לרבינו הקדוש על ראש השנה, השם יעזור שנזכה לפעול כל טוב. צריך אבל לדעת, כמה שיותר יש אמונה חזקה - כך רואים יותר ישועות, בוודאי, כל אחד שנוסע לרבינו זוכה לתיקון שרבינו הבטיח, אבל לזכות לראות מופתים זה תלוי באמונה. יכול להיות שני חברים, שניהם נוסעים באותה טיסה שניהם יושבים באותה שורה, אחד חוזר עם ישועות הביתה, והשני לא רואה שדברים משתנים

לטובה, מה החילוק ביניהם? רק זה תלוי איך שנוסעים, אם נוסעים עם אמונה חזקה, לפני שנוסעים מתיישבים עם האישה ועושים רשימה על מה הולכים להתפלל אצל רבינו, לדוגמא, הילד הזה מדבר קצת בחוצפה, הילד השני מרטיב בשנתו כלילה, הילד הזה הולך קצת עקום, ומשנהו התקשרו מהחיידר שלו עם בעיות וכו', גם כותבים מה שצריך, לדוגמא, צריך סוכה חדשה, שלאק (סוכך) חדש, כיסאות חדשים, כורסא חדשה, מטבח חדש, צריך לשפץ את הבית וכו' וכו', ונוסעים עם אמונה שהולכים לפעול את כל זה אצל רבינו, או אז חוזרים באמת הביתה עם כל הישועות הללו, לאט לאט רואים איך שהכל משתנה לטובה.

כמו שרבינו הקדוש אומר (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קפו): מדוע רואים אצל האנשים ממדינת קיר"ה (הונגריה) שהם רואים תמיד מופתים מצדיקים, כי יש להם אמונה חזקה בצדיקים, ורבינו אומר: "כִּי בְּאֵמַת הַצְּדִיק בְּיָדָי מְלֵא מוֹפְתִים", אצל הצדיק יש רק מופתים, כשמאמינים בדבריו ומטים אוזן כרויה לכל מילה שהצדיק אומר רואים מופתים גדולים.

השם יעזור שנציית לרבינו כך יהיו לנו חיים יפים, אמן.

